

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2021/447**z dnia 12 marca 2021 r.****określające zmienione wartości wskaźników emisyjności na potrzeby przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji na lata 2021–2025 zgodnie z art. 10a ust. 2 dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w Unii oraz zmieniającą dyrektywę Rady 96/61/WE ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 10a ust. 2 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją Komisji 2011/278/UE ⁽²⁾ określono 54 wskaźniki emisyjności służące jako podstawa przydziału bezpłatnych uprawnień („wskaźniki emisyjności”) oraz wartości tych wskaźników na lata 2013–2020. Rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2019/331 ⁽³⁾ uchylono i zastąpiono decyzję 2011/278/UE z dniem 1 stycznia 2021 r. i ustanowiono identyczne punkty wyjścia dla określania rocznych stóp redukcji dla każdej aktualizacji wartości wskaźnika emisyjności na lata 2021–2030.
- (2) W zakresie, w jakim było to możliwe, 54 wartości wskaźników emisyjności w decyzji 2011/278/UE zostały określone na podstawie danych dotyczących efektywności w zakresie emisji gazów cieplarnianych w poszczególnych instalacjach, dostarczonych przez odpowiednie europejskie stowarzyszenia branżowe zgodnie z zasadami określonymi przez Komisję w wytycznych i tzw. „wytycznych sektorowych”. Biorąc pod uwagę dobrowolny charakter gromadzenia danych, zbiór danych nie obejmował wszystkich przedmiotowych instalacji. 14 wartości wskaźników emisyjności dla produktów opierało się na danych z instalacji jednoproduktowych, ponieważ przypisanie emisji do poszczególnych produktów w przedmiotowych instalacjach wieloproduktowych nie zostało uznane za wykonalne w określonych ramach czasowych. Ze względu na brak danych z poszczególnych instalacji pięć wartości wskaźników emisyjności dla produktów oraz wartości wskaźników emisyjności opartych na ciepłe i paliwie zostało oparte na informacjach zawartych w dokumentach referencyjnych dotyczących najlepszych dostępnych technik (BREF) lub innej dokumentacji. Cztery wartości wskaźników emisyjności dla produktów oparto na innych wartościach wskaźników emisyjności dla produktów w celu zapewnienia równych warunków działania producentom tych samych lub podobnych produktów.
- (3) Skorygowane wartości wskaźników emisyjności należy określić na podstawie zweryfikowanych informacji na temat efektywności w zakresie emisji gazów cieplarnianych w instalacjach zgłoszonych zgodnie z art. 11 dyrektywy 2003/87/WE za lata 2016 i 2017. Dla każdego wskaźnika emisyjności należy obliczyć średnią wydajność 10 % najbardziej wydajnych instalacji w latach 2016 i 2017. Na podstawie porównania tych wartości z wartościami wskaźników emisyjności określonymi w decyzji 2011/278/UE, które opierały się na danych dotyczących wyników za lata 2007 i 2008, należy określić roczne stopy redukcji dla każdego wskaźnika emisyjności w odniesieniu do 9-letniego okresu od 2007/2008 r. do 2016/2017 r. Te roczne stopy redukcji wykorzystuje się następnie do obliczenia, w drodze ekstrapolacji, odpowiednich redukcji wartości wskaźników emisyjności dla 15-letniego okresu od 2007/2008 r. do 2022/2023 r. Zgodnie z art. 10a ust. 2 dyrektywy 2003/87/WE zastosowana redukcja w okresie 15 lat nie powinna być niższa niż 3 % ani wyższa niż 24 %. Do aktualizacji wartości wskaźników emisyjności dla związków aromatycznych, wodoru, gazu syntezowego i ciekłego metalu zastosowanie mają przepisy szczegółowe.
- (4) Wykaz instalacji zawierający informacje istotne dla przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji został przekazany Komisji przez państwa członkowskie do dnia 30 września 2019 r. zgodnie z art. 11 ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE. Aby zapewnić oparcie wartości wskaźników emisyjności na prawidłowych danych, Komisja przeprowadziła dogłębne kontrole kompletności i spójności danych istotnych dla przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji, również z wykorzystaniem zautomatyzowanych narzędzi. W stosownych przypadkach Komisja zwróciła się do zainteresowanych stron.

⁽¹⁾ Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32.

⁽²⁾ Decyzja Komisji 2011/278/UE z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 130 z 17.5.2011, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/331 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na podstawie art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 59 z 27.2.2019, s. 8).

resowanych właściwych organów o wyjaśnienia i korekty. W wyniku tej procedury Komisja uzyskała dokładny, spójny i porównywalny zestaw danych dotyczących efektywności w zakresie emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do wszystkich instalacji stacjonarnych objętych dyrektywą 2003/87/WE. Ten zbiór danych wysokiej jakości wykorzystano do określenia skorygowanych wartości wskaźników emisyjności na lata 2021–2025 dla każdego z 54 wskaźników. Dane ze wszystkich podinstalacji objętych definicją konkretnego wskaźnika emisyjności, określonej w załączniku I do rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/331, wykorzystano do określenia średnich wyników 10 % najbardziej wydajnych instalacji w latach 2016 i 2017, jak określono w art. 10a ust. 2 dyrektywy 2003/87/WE i motywie 11 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/410 (*).

- (5) Art. 27 dyrektywy 2003/87/WE stanowi, że państwa członkowskie mogą, pod pewnymi warunkami, wyłączyć z zakresu EU ETS instalacje, które zgłosiły emisje poniżej 25 000 ton ekwiwalentu dwutlenku węgla, oraz w przypadku gdy prowadząc działalność spalania, mają nominalną moc cieplną poniżej 35 MW, z wyłączeniem emisji z biomasy. Art. 27a dyrektywy 2003/87/WE stanowi, że państwa członkowskie mogą również wyłączyć z systemu EU ETS instalacje, które zgłosiły emisje poniżej 2 500 ton ekwiwalentu dwutlenku węgla, z pominięciem emisji z biomasy. Na podstawie tych przepisów kilka państw członkowskich podjęło decyzję o wyłączeniu instalacji z EU ETS na lata 2021–2025. Instalacje te nie powinny być brane pod uwagę przy określaniu zmienionych wartości wskaźników emisyjności.
- (6) Rozporządzenie delegowane (UE) 2019/331 zawiera przepisy dotyczące określania emisji na poziomie podinstalacji w celu zapewnienia spójnego traktowania emisji wprowadzanych i wyprowadzanych i produkcji wewnętrznej mierzonego ciepła, gazów odlotowych zawierających węgiel i przekazanego CO₂. W tym celu odpowiednie współczynniki emisji zostały określone przy użyciu wartości wskaźnika emisyjności opartego na ciepłe i paliwie, które z kolei zostały zaktualizowane poprzez zastosowanie ustalonych rocznych stóp redukcji. W odniesieniu do wprowadzenia ciepła o nieznanym lub nieokreślonym współczynniku emisji oraz w odniesieniu do wyprowadzenia ciepła zastosowano wartość 53,3 t ekwiwalentu CO₂/TJ. Wartość tę uzyskano poprzez zastosowanie rocznej stopy redukcji wynoszącej 1,6 % do wartości wskaźnika emisyjności opartego na ciepłe w odniesieniu do 9-letniego okresu od 2007/2008 r. do 2016/2017 r. W odniesieniu do wyprowadzenia gazów odlotowych wartość 37,4 t ekwiwalentu CO₂/TJ została odjęta od rzeczywistego współczynnika emisji gazów odlotowych. Wartość ta odpowiada współczynnikowi emisji gazu ziemnego (56,1 t ekwiwalentu CO₂/TJ) pomnożonemu przez współczynnik 0,667, który odpowiada różnicy w sprawnościach między wykorzystaniem gazu odlotowego a wykorzystaniem gazu ziemnego będącego paliwem referencyjnym. W odniesieniu do wyprowadzenia gazu odlotowego zastosowano wartość 48,0 t ekwiwalentu CO₂/TJ. Wartość tę uzyskano poprzez zastosowanie rocznej stopy redukcji wynoszącej 1,6 % do wartości wskaźnika emisyjności opartego na paliwie w odniesieniu do 9-letniego okresu od 2007/2008 r. do 2016/2017 r.
- (7) W przypadku podinstalacji wprowadzających produkty pośrednie, których produkcja objęta jest granicami systemowymi odpowiedniego wskaźnika emisyjności dla produktów, a określenie emisji gazów cieplarnianych związanych z wytwarzaniem tych produktów pośrednich na podstawie przedłożonych danych nie było możliwe, przy określaniu zmienionych wartości wskaźników emisyjności nie należy uwzględniać efektywności w zakresie emisji gazów cieplarnianych w przedmiotowych podinstalacjach. Dotyczy to aktualizacji wartości wskaźnika emisyjności dla produktów rafineryjnych, ciekłego metalu, dolomitu spiekanego, amoniaku, wodoru i węglanu sodu. W przypadku podinstalacji wyprowadzających produkty pośrednie oraz kiedy określenie emisji gazów cieplarnianych związanych z wytwarzaniem dalszych produktów na podstawie przedłożonych danych nie było możliwe, przy określaniu zmienionych wartości wskaźników emisyjności nie należy uwzględniać efektywności w zakresie emisji gazów cieplarnianych w przedmiotowych podinstalacjach. Dotyczy to aktualizacji wartości wskaźnika emisyjności dla produktów rafineryjnych i ciekłego metalu.
- (8) Metoda przypisywania emisji do różnych podinstalacji ustanowiona w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2019/331 może prowadzić do ujemnej efektywności w zakresie emisji gazów cieplarnianych w przypadkach, gdy ciepło wytworzone przy użyciu paliwa o niskim współczynniku emisji jest wyprowadzane do innych podinstalacji lub instalacji. W takich przypadkach efektywność w zakresie emisji gazów cieplarnianych w danej podinstalacji powinna wynosić zero do celów określenia zmienionych wartości wskaźników emisyjności.

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/410 z dnia 14 marca 2018 r. zmieniająca dyrektywę 2003/87/WE w celu wzmocnienia efektywnych pod względem kosztów redukcji emisji oraz inwestycji niskoemisyjnych oraz decyzję (UE) 2015/1814 (Dz. U. L 76 z 19.3.2018, s. 3).

(9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Zmian Klimatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmienione wartości wskaźników emisyjności wymienione w załączniku mają zastosowanie do zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji na lata 2021–2025.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 marca 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK

Wskaźniki emisyjności

Do celów niniejszego załącznika stosuje się definicje objętych nimi produktów oraz procesów i emisji (granice systemowe) określone w załączniku I do rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/331.

1. Wskaźniki emisyjności dla produktu bez uwzględnienia zamienności paliw i energii elektrycznej

Wskaźnik emisyjności dla produktu	Średnia wartość 10 % najbardziej wydajnych instalacji w 2016 i 2017 r. (t ekwiwalentu CO ₂ /t)	Wartość wskaźnika emisyjności (uprawnienia/t) na lata 2021–2025
Koks	0,144	0,217
Ruda spiekana	0,163	0,157
Ciekły metal	1,331	1,288
Wstępnie spieczona anoda	0,317	0,312
Aluminium	1,484	1,464
Szary klinkier cementowy	0,722	0,693
Biały klinkier cementowy	0,973	0,957
Wapno	0,746	0,725
Dolomit kalcynowany	0,881	0,815
Dolomit spiekany	1,441	1,406
Szkło typu float	0,421	0,399
Butle i słoiki ze szkła bezbarwnego	0,323	0,290
Butle i słoiki ze szkła barwnego	0,265	0,237
Produkty z włókien szklanych ciągłych	0,290	0,309
Cegły licówki	0,094	0,106
Kostki brukowe	0,140	0,146
Dachówki	0,130	0,120
Proszek uzyskany metodą suszenia rozpyłowego	0,050	0,058
Gips	0,048	0,047
Suszony gips wtórny	0,008	0,013
Krótkowłóknista masa celulozowa siarczanowa	0,000	0,091
Długowłóknista masa celulozowa siarczanowa	0,001	0,046
Masa celulozowa siarczynowa, masa termomechaniczna i masa mechaniczna	0,000	0,015
Masa makulaturowa	0,000	0,030
Papier gazetowy	0,007	0,226
Wysokogatunkowy papier niepowlekany	0,011	0,242
Wysokogatunkowy papier powlekany	0,043	0,242

Wskaźnik emisyjności dla produktu	Średnia wartość 10 % najbardziej wydajnych instalacji w 2016 i 2017 r. (t ekwiwalentu CO ₂ /t)	Wartość wskaźnika emisyjności (uprawnienia/t) na lata 2021–2025
Bibułka higieniczna	0,139	0,254
Testliner i fluting	0,071	0,188
Tektura niepowlekana	0,009	0,180
Tektura powlekana	0,011	0,207
Kwas azotowy	0,038	0,230
Kwas adypinowy	0,32	2,12
Monomer chlorku winylu (VCM)	0,171	0,155
Fenol/acetone	0,244	0,230
PVC-S	0,073	0,066
PVC-E	0,103	0,181
Soda kalcynowana	0,789	0,753

2. Wskaźniki emisyjności dla produktu z uwzględnieniem zamienności paliw i energii elektrycznej

Wskaźnik emisyjności dla produktu	Średnia wartość 10 % najbardziej wydajnych instalacji w 2016 i 2017 r. (t ekwiwalentu CO ₂ /t)	Wartość wskaźnika emisyjności (uprawnienia/t) na lata 2021–2025
Produkty rafineryjne	0,0255	0,0228
Stal węglowa z pieca łukowego	0,209	0,215
Stal wysokostopowa z pieca łukowego	0,266	0,268
Odlew żeliwny	0,299	0,282
Węska mineralna	0,595	0,536
Płyta gipsowa	0,119	0,110
Sadza	1,141	1,485
Amoniak	1,604	1,570
Kraking parowy	0,693	0,681
Związki aromatyczne	0,0072	0,0228
Styren	0,419	0,401
Wodór	4,09	6,84
Gaz syntezowy (syngaz)	0,009	0,187
Tlenek etylenu/glikole etylenowe	0,314	0,389

3. Wskaźniki emisyjności oparte na ciepłe i na paliwie

Wskaźnik emisyjności	Średnia wartość 10 % najbardziej wydajnych instalacji w 2016 i 2017 r. (t ekwiwalentu CO ₂ /TJ)	Wartość wskaźnika emisyjności (uprawnienia/ TJ) na lata 2021–2025
Wskaźnik emisyjności oparty na ciepłe	1,6	47,3
Wskaźnik emisyjności oparty na paliwie	34,34	42,6